

N:o 5.

Ank. till Riksd. kansli den 12 febr. 1891, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 1 § rättegångsbalken.

Kongl. Maj:t har till Riksdagen aflåtit en så lydande proposition (n:o 10):

Med öfverlemnande af statsrådets och högsta domstolens i ärendet förda protokoll, vill Kongl. Maj:t härigenom, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse af 10 kap. 1 § rättegångsbalken.

Härigenom förordnas, att 10 kap. 1 § rättegångsbalken skall erhålla följande ändrade lydelse:

Vill man till annan kära, ehvad det är för gäld, eller i annat tvistemål, som dess person rör; låte då stämman honom till den rätt, derunder han sitt bo och hemvist hafver. Hustru, och barn medan de hemma när föräldrar äro, lyda under den rätt, som man och fader; och tjenstehjon, der de sin tjenst hafva. Den ingenstädes stadigt hemvist eger, sökes der han finnes, eller, om han utrikes är, der han senast inom riket var boende.

Bih. till Riksd. Prot. 1891. 7 Saml. 4 Häft.

Utländsk man, som ej här i riket bo och hemvist eger, må, der ej för undersåte i visst främmande land är annorlunda särskildt stadgadt, sökas å ort inom riket, der han anträffas, samt, så vidt angår förbindelse, som han här i riket ingått, eller gäld, som han under vistelse i riket eljest ådragit sig, jemväl å ort inom riket, der honom tillhörigt gods finnes, eller der förbindelsen ingicks eller gälden uppkom.

Nu vill den stämde kära till honom igen, som stämma låtit, vare han ock skyldig vid samma rätt svara, der målen med hvarandra gemenskap hafva.

På sätt det propositionen bilagda utdrag af statsrådsprotokollet den 18 april 1890 utvisar, har det framlagda lagförslaget föranledts af Riksdagens uti skrifvelse den 8 maj 1889 gjorda framställning om utarbetande af förslag till sådana bestämmelser, att utländsk man, som vare sig inom eller utom riket iklädt sig förmögenhetsrättsliga förbindelser till svensk man, finge, när han här i riket kunde anträffas, sökas å den ort, samt att äfven om utländsk man icke här i riket kunde anträffas, han dock finge på grund af förbindelser af nyssberörda beskaffenhet, dem han här i riket åtagit sig mot svensk man, stämmas till den svenska domstol, som kunde finnas lämplig.

Med anledning af berörda skrifvelse uppdrog Kongl. Maj:t genom bref den 20 december 1889 åt nya lagberedningen att utarbeta förslag till lag i ämnet i enlighet med den af Riksdagen gjorda framställning, och blef sådant förslag af beredningen afgifvet den 27 februari 1890.

Vid förslagens granskning i högsta domstolen lemnades detsamma i hufvudsak utan anmärkning; och är det nu framlagda lagförslaget affattadt med iakttagande af de i högsta domstolen gjorda erinringar.

Lagutskottet, till hvilket propositionen blifvit af båda kamrarne hänvisad, har icke funnit något att emot förslaget anmärka och hemställer följaktligen,

att förevarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 12 februari 1891.

C. A. SJÖCRONA.